

Festival písní v městě eN

Wabi Ryvola

Jednou když jsem nešel do hospody
tak jsem přišel domů střízlivej
a ve schránce tam jak začínaj schody
jsem našel dopis paušalovanej
Přípravnej výbor vobyčejnejch písní
nás oba s bráchou k vystoupení zval
že prej na nás nebudou moc přísní
jen když navštívíme festival
Festival snů zlatejch sak
ztracenejch dnů fousy a frak
falešnejch nadějí a převleků a sprejů
Festival přání nevyřcenejch
studenejch lásek nenaplněnejch
festival divnejch lidí
co si chtějí hrát

Tak sebrali jsme kytary a struny
a jeli zpívat do městečka eN
my doufali jsme že každej z nás umí
rozdávat radost kolem lidem všem
Když přišli jsme do koncertního sálu
já s hrůzou jsem si všim že nemám frak
a s očima jak díry v ementálu
jsem pozoroval co se dělo pak

Se zoufalstvím a se slzami v oku
tam něžná dívka plakala svůj hit
na křivce jejich nedospělých boků
lze tušit jak v ní jejich cit je bit
A vážní muži ušlechtilých duší
jí přicházeli s kytkou blahopřát
a člověk maně tragédii tuší
za všim co se holce mohlo stát

Do blýskavejch výšek lesklých plechů
vpad náhle měkký sametový hlas
a do plejády fantastických vzdechů
ujišťoval všechny zas a zas
že je naše země strašně krásná
a on že se cejtí hrozně sám
protože mu jeho hvězda jasná
odešla a on teď neví kam

Když naposledy zazněla kapela
a uklonil se důležitý pán
my s bráchou jsme si otřeli svý čela
a do bufetu šli jsme na salám
tam do rána pak zněly naše písně
tak obyčejný jako život sám
a žádnéj z pinglů netvářil se přísně
neboť jsme jim naplnili plán